

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

N A D R U K V E R B O D E N !

Goeden avond vrienden,

Aan het begin van de bijeenkomst zou ik U nog even willen herinneren aan die bekende punten die helaas nog zo vaak misacht worden: Wij zijn krachtens ons wezen niet in staat om het totaal der waarheid te kennen. Ongetwijfeld zien wij vanuit onze wereld - zij het uit een enigszins ander standpunt dan het Uwe - veel, zeer veel van al wat er in de cosmos gebeurt. Wij kunnen ons een mening vormen over hetgeen er op Uw wereld gebeurt, maar ondanks dat, valt het ons moeilijk om voortdurend en te allen tijde de waarheid te geven, niet zoals wij die zien, maar zoals ze is. Wij trachten er naar de waarheid te geven, maar uiteindelijk ze komt door ons, door ons wezen, door onze gedachten. En daarom is het onze waarheid die niet noodzakelijkerwijze ook Uw waarheid behoeft te zijn. U moet zelf een waarheid zoeken die voor U past. U kent Uw waarheid en wij kennen die niet. Wij kunnen alleen dat deel van het goddelijke Al zien, dat binnen ons bereik, binnen ons bevattingsvermogen ligt, soms meer, maar soms ook minder dan U. En daarom moet U ons niet beschouwen als orakels, die U dogmatisch dicterend, de absolute waarheid en enig juiste leefregels voorleggen. Integendeel, beschouwt U ons als vrienden die trachten door een gedachte en denkwijze naar voren te brengen, U te helpen, ook zelf voor Uw eigen persoonlijk leven een bevredigende, een harmonische levensopvatting te vinden, die in de eerste plaats - en dat zeg ik er zeer nadrukkelijk bij - in de allereerste plaats U in staat stelt om hier op deze aarde gelukkig en harmonisch te zijn, terwijl U dan door op deze wijze overlegd en geestelijk juist te leven, ongetwijfeld ook in onze wereld datgene zult vinden wat U thans reeds ervan verwacht. Op zuiver persoonlijke vragen kunnen wij op een avond als deze niet ingaan. Dat spijt ons zeer, maar ik moet U verzoeken, dat, wanneer het komt tot probleemstellen zo dadelijk in de tweede helft van de avond, U te beperken tot die problemen die in het algemeen gesteld kunnen worden. Ik kan dan alleen nog verder mij aansluiten bij de wens die hier de voorzitter ook reeds heeft gegeven: mogen wij tezamen veel licht vinden, veel licht en veel bewustwording. En dan zou ik nu allereerst Uw aandacht willen vragen voor een onderwerp naar onze eigen keuze. Dat onderwerp is voor vandaag nog niet, wat sommigen Uwer misschien meenden dat zou geschieden, deel van een reeks; daarmee beginnen we later. De juiste datum die hebben we indertijd reeds medegedeeld in het programma. Vandaag echter over DE VREUGDE. Levensvreugde blijkt een gave Gods te zijn, die door velen met wantrouwen wordt beschouwd. Het leven heeft ons uiteindelijk veel te bieden. Wanneer we op aarde zijn of in de sferen, dan zijn er voortdurend weer momenten dat we blij en vreugdig kunnen zijn wanneer we dat moment durven aanvaarden. Altijd weer vinden we licht en kracht in onszelven, vreugde. Maar er zijn er velen die zeggen: de vreugden dezer wereld die zijn kwaad, dat is niet te aanvaarden voor een mens, want de Vader heeft ons geschapen en wij zijn allen slecht en zondig en wij moeten ons voortdurend van onze zondigheid en onze slechtheid bewust zijn, anders zullen we nooit waardig kunnen zijn om uitverkoren te worden. Voor degenen die een ogenblik hier denken aan een bijeenkomst op het ogenblik in deze stad, of kort geleden in deze stad, kan ik erbij voegen: voor dezen is dat zeker niet van toepassing, maar wel voor vele anderen. Mensen die het niet aan durven om blij te zijn, om de vreugden des levens werkelijk te beleven. Ze zeggen dat de wereld slecht is d.w.z. dat de stof slecht is, ze zien alles rond hen vergeven met duivels en demonen; ze zijn bang. Maar waarvoor vrezen zij eigenlijk? God heeft de wereld geschapen, tenminste dat heb ik altijd horen beweren, en binnen enkele technische beperkingen kan ik niet anders zeggen dan: ik ben het er mee eens. Misschien dat ze niet geschapen is, zoals men dat letterlijk gelooft volgens het bijbels inzicht, maar men kan zelfs het bijbels verhaal toepasselijk maken op de totale gang van zaken zoals ze voor ons zichtbaar zich afspeelt. Dus, God heeft de wereld geschapen, God heeft stof gecreëerd zowel als geest. Kan dan de stof, de materie demonisch zijn? Dan is God een demon. Neen, als God goed is, is Z'n wereld goed, en dan kan die wereld alleen slecht

en kwaad worden, kan zij een voortdurende last en drukking zijn waar we steunend en zuchtend doorheen moeten worstelen, wanneer, mijne vrienden, wijzelve ongezond en ziekelijk zijn. Degenen die vrezen voor de vreugde van deze wereld, die komen tot het verwerpen aller dingen, dat zijn dwazen, die vrezen voor zichzelf omdat ze bewust zijn, misschien slechts onbewust aanvoelen het feit dat zij zichzelf niet kunnen beheersen, dat ze slaven zullen zijn, niet van de vreugde maar van de lust. De wereld met z'n vreugden, met al zijn ontspanningen en zijn mogelijkheden, is een deel van de taak die wordt opgelegd aan elkeen die ter bewustwording uittrekt door het Al. Het zijn niet alleen de zorgen, de kommen en de nood; er is een volledig evenwicht, er is een voortdurende vreugde dus en een voortdurend leed, zoals liefde en haat altijd gelijktijdig aanwezig zijn, een twee-eenheid, ondeelbaar. Kunnen wij één deel verwerpen? Dan zouden we het andere deel doden. Verwerpt ge het leed en zoekt ge alleen de vreugde, zo verwerpt ge vreugde en leed tezamen en maakt ge de vreugde tot een dood woord. Alleen wanneer het lijden weer in U opkomt, zult ge misschien weer iets van de vreugde kunnen vinden. Zoekt ge misschien juist naar Uw leed, dan zoudt ge de vreugde ter zijde willen stellen. Zoudt ge U verheffend op Uw leed waardig willen tonen een betere wereld te betreden, maar, mijne vrienden, wanneer ge toch de vreugde verwerpt, dan hebt ge ook het leven verworpen, dan hebt ge het ook eenvoudig ontkend, dan blijft er niets over dan een leeg, dof, dood bestaan dat geen enkele waarde heeft; dan lijdt ge, inderdaad. En zwaar kan Uw lijden zijn. Dan lijdt ge meer dan het leven U te lijden geeft; dan lijdt ge veel meer dan God in Zijn rechtvaardigheid U toedenkt; dan lijdt ge meer zelfs dan Uw eigen toestand U oplegt. En toch beleeft ge niets want ge zijt eenzijdig. Eenzijdigheid is de grootste zonde meen ik tegenover God zowel als tegenover Zijn schepping. Eenzijdig zijn d.w.z. wetens en willens blind zijn voor een deel van de goddelijke schepping. Maar je kunt God niet in een deeltje accepteren en in een ander deel verwerpen. Je moet ze allebei accepteren, je moet er in op durven gaan, in vreugde en leed, in stof en geest, in alle tegenstellingen die nu eenmaal het onverbreekelijk deel zijn waarin de Schepping geuit wordt. Wanneer ik zo spreek, dan zult ge U misschien afvragen waar ik heen wil, wat het doel is van mijn spreken op deze wijze. Ik wil duidelijk maken dat de vreugde een noodzaak is voor het menselijk bestaan, dat ge niet gezond kunt leven, dat ge niet gezond kunt denken wanneer de vreugde door U uit het leven verbannen wordt. Welke vreugde? De vreugde, mijne vrienden, van het vervullen van je eigen wezen, van je eigen bestaan, het vervullen van datgene waarvoor je geboren bent, datgene waarvoor je eens uit de nevelen in een vaag bewustzijn bent voortgestuwd totdat je uiteindelijk hier bent gekomen. Leven en God erkennen. Het is moeilijker, dit eenvoudige onderwerp te behandelen, dan U te spreken over de grote problemen van Uw tijd. Ik zou U een lezing voor kunnen schotelen over atoomkracht en het moderne gebruik en het zou in eenvoudiger woorden hetzelfde weergeven wat de groten in ingewikkelder formules op het ogenblik elkaar trachten te vertellen, en misschien nog meer. Maar vreugde is zo vaag, vreugde is geen wetenschap, evenmin als hetgeen wij hier doen wetenschap is. Het is niet iets wat je kunt definiëren of vastleggen. U kunt niet ergens naartoe gaan en wat vreugde kopen. Vreugde is een eigenschap die in je leeft, een deel van je wezen, deel van je leven. Wat is vreugde? Vreugde, zo zou ik willen zeggen, is het erkennen van het leven als goed zijnde, is het voelen van jezelf geplaatst op de juiste plaats en weten te doen de juiste daden. Ik geloof dat dat, en juist dat, vreugde betekent. Werk kan een vreugde zijn, wanneer je daar je eigen persoonlijkheid in uit kunt leven en zien hoe je uit jezelf geboren doet worden schoonheid, kracht of iets wat nuttig is. Vreugde kan het zijn om alleen maar niets te doen en de wereld rond je te zien, de wind voorbij te voelen strijken, de bomen te zien wuiven en de zon z'n baan te zien trekken langs de hemel. Vreugde is vervuld zijn met het weten dat je in overeenstemming en harmonie met de wereld, met alle dingen die in jezelf leven, bent. De hoogste vreugde zou dus de harmonie zijn tussen het "ik" en God. En dat woord "God" houdt heel veel in, want God is in de sterren en in de duisternis die er tussen ligt. God is in de aarde, God is in het licht en in het duister, God is overal. God is in de werelden van de geest, in alle dingen. In harmonie zijn met alle dingen, een zijn met het totaal der schepping, dat is de grootste vreugde. Zijn we dan niet één met al dit? Staat er dan een mens of geest afgezonderd en eenzaam tegenover het totaal der schepping? Kan dat werkelijkheid zijn? Kan er dan iets bestaan buiten God om? Kan er dan zo maar een eenling zijn die nergens bijhoort? Het is een zware vraag, maar voor ons, volgens onze kennis, is het niet mogelijk om deze bevestigend te beantwoorden. Ik moet "neen" zeggen, dit is niet mogelijk. Wij zijn allen deel van één grote schepping; wij leven allen uit één grote kracht en dus zijn wij, of we het willen of niet, in harmonie met het totaal, want zonder ons zou het totaal teniet gaan en zonder het totaal zouden ook wij niet kunnen bestaan. Er is deze eenklank. Maar ach, in elke mens, in elke geest leeft een bewustzijn, een

wonderlijk bewustzijn, een bewustzijn dat onvolledig wetend, tracht te oordelen over het heelal. En daarom zijn de mensen ongelukkig, daarom vrezen ze het geluk; ze zijn bang dat het geluk betekent een negatie van hun eigen wezen, daarom wordt de vreugde met voeten getreden en vernietigd in een doelloze, zinneloze strijd, omdat men bang is zichzelf te vernietigen. Maar men kan eerst zichzelf zijn wanneer men werkelijk harmonisch is met het totaal van het zijnde, van het Al, er is geen andere weg. In U, in elke mens, in elk wezen dat streeft tot het grote einddoel, is een bewustzijn dat onderscheid maakt tussen het ware en het onware. In elke mens, in al het zijnde, ligt een kracht die U toont wat de waarheid en de werkelijkheid is. En die waarheid en die werkelijkheid die wordt er maar al te vaak door een menselijk vernuft, met allerhand betogen en redeneringen verstoep en verbroken. Maar als ze er niet meer is, is er geen leven meer. We kunnen dit eenzijdig met het Al niet ontkennen. Al hetgeen ge Uzelve voorpraat om de ware, de werkelijke vreugde, die niet tegen Uw eigen wezen instroomt, maar die de uiting is van Uw persoonlijkheid zo vol en zo edel als ge maar kunt naar buiten brengen, die vreugde, wanneer ge die ontkent, dan doodt ge Uzelve en een deel van Uw wezen, dan dwingt ge Uzelve om terug te gaan; dan staat Uw geest, naar aarzelende vlucht naar het goddelijke, stil en dreigt te vallen als een Icarus, die, opziende naar de zon, z'n vleugelen geschroeid voelt. Begrijpt ge dat? Ge zijt hier omdat ge naar bewustzijn streeft, en dat bewustzijn dat gaat voor velen Uwer reeds gepaard met een erkennen van de vreugde zowel als van het leed, zeer belangrijke factoren in Uw bestaan. Het gaat verder. Gij moet durven leven uit Uzelf, niet Uzelf bepraten dat dit er nog wel mee door kan en dat dat toch eigenlijk niet mag, want de burens vinden het zo kwaad, niet met Uzelf zitten redeneren dat die toch wel zwaar gezondigd hebben, want ze hebben het anders gedaan dan gij, maar gewoon voor Uzelf te zeggen: dit is m'n wezen, m'n leven en dat zet ik in voor de wereld, ik ben deel van die wereld; het beste wat ik heb geef ik die wereld en ik geniet al het goede wat die wereld mij biedt, zover als mijn wezen mij toestaat dit te aanvaarden. Dan leeft er in U een grote vreugde, een sterke vreugde, die U alle lijden en leed, die U alle moeilijkheden van het leven, alle beperkingen van een stofwereld of van een beperkt geestelijk bestaan doet overbruggen. Dan hebt ge de moed om de harmonie te zoeken bij God. En wanneer ge die harmonie zoekt, dan zal een deel van dat bewustzijn wat ge hebt, reeds aanvoelen het grote wat in U leeft, maar wat door de beperking van het begripsvermogen nog niet in U tot uiting kon komen. En zo zult ge een bewustzijn verwerven groter, schoner en beter, wanneer ge de vreugde niet verwerpt, de ware vreugde die is de uiting van de eigen persoonlijkheid in het scheppen, in het creëren, in het aanvaarden ook tevens van al hetgeen de Schepper geeft aan degenen die leven in Zijn werelden. Ik hoop, mijne vrienden, dat dit korte betoog U een inzicht heeft mogen geven nogmaals in de zienswijze die we hebben over dit leven van U op aarde. Wanneer U daar vragen over heeft, kunt U die stellen in de eerste rubriek na de pauze. Thans echter zal ik het woord overgeven aan een tweede spreker en dank ik U ondertussen voor Uw aandachtig gehoor. Goeden avond.

De ORDE DER VERDRAAGZAMEN houdt haar bijeenkomsten iedere Vrijdagavond (8 uur) in het Gebouw "KEN U ZELVEN", de Ruijterstraat 41, D E N H A A G.
Bezoekt deze regelmatig en introduceer zoveel mogelijk vrienden en kennissen voorzover zij althans serieus van ons werk willen kennisnemen.

(Wij krijgen als 2e spreker de intelligentie:de zeeman, doch daar deze over het door de voorzitter aan de orde gestelde onderwerp n.l. om te spreken over de Etrusken, schijnbaar niet voldoende beheerste en zich er met een jantje-van-leiden afmaakte, zullen wij dit maar achterwegelaten. Misschien krijgen we dit onderwerp later nog eens behandeld door een meer ter zake kundige intelligentie. Hiervoor in de plaats laten wij thans volgen een gedeelte van hetgeen door de 2e spreker d.d. 23 April 1953 ten huize van de familie P. aan de Thorbeckelaan, alhier, is behandeld, waarvan het le gedeelte in ons vorig nummer werd opgenomen.)

Goeden avond vrienden,

Ik geloof dat we wel weer verder kunnen gaan met de onderwerpen die U interesseren, als U tenminste nog onderwerpen heeft of vragen. Is er iemand die het eerste woord wil nemen?

x Ja graag. We hebben het vanavond al gehad over ruimte en tijd en daarbij zijn we nogal ver in de ruimte terecht gekomen. Ik wilde graag eens een beetje dichterbij naar de aarde terug en U eens vragen of U iets kunt vertellen over - hoe moet ik het uitdrukken - de gevoeligheid van verschillende dieren in hun leven. B.v. waarom komt een paling helemaal uit Brazilië naar de Loos-

drechtse plassen om daar jongen te krijgen en waarom gaan die jongen weer naar Brazilië terug om daar rond te zwemmen? In de St. Pietersberg in Limburg zit een bepaald soort vleermuizen, die vleermuizen hebben daar zelfs een soort kraamkamer waar de vrouwtjes allemaal bij elkaar zitten, elkaar daar warm houden, daar hun baby's krijgen en die vliegen weer uit, maar op een bepaalde tijd van het jaar komen ze weer terug in die kraamkamer om weer hun bevallinkjes daar tot stand te brengen. Ze hebben van die vleermuizen daar weggenomen en die hebben ze vervoerd in vliegtuigen naar verschillende gedeelten van de wereld, voorzien van ringen, zodat ze herkenbaar waren, en die zijn weer allemaal teruggekomen op een bepaalde tijd in de St. Pietersberg; korter of langere tijd hadden ze daarvoor nodig. Een derde is b.v. de vlucht van de vogels. De ooievaar die gaat geregeld naar Egypte toe ieder jaar. Maar diezelfde ooievaar komt weer terecht op hetzelfde nest bij dezelfde boer. Duiven, postduiven worden naar Frankrijk vervoerd. Men heeft daar ontdekt dat hun eigenschap om terug te vliegen naar het hok, waarschijnlijk verband houdt met elektrische stralingen; men heeft onderweg over de afstanden die die duiven moesten afleggen, een scherm van straling ergens geplaatst, waardoor de duiven de kluts kwijt raakten, rond bleven vliegen achter het scherm, en toen het scherm opgeheven werd, gingen ze weer rondcirkelen en schoten weer de richting in waar ze heen moesten. Dat hebben ze zelfs op twee plaatsen gedaan, voordat ze aan hun hok terug kwamen en iedere keer kreeg men weer dezelfde beleving dat die duiven een cirkelende beweging gingen maken, en als het scherm opgeheven werd, dan gingen ze weer floep door in de richting waar ze zijn moesten. Kunt U ons daar eens iets meer over vertellen? En dan wilde ik daar meteen de volgende vraag aan vastknopen: Volgens mijn idee komt dit toch min of meer neer op een uitstraling, hetzij van de duif, hetzij van de plaats waar ze heen moet, waardoor ze daar contact mee krijgt. Een dergelijk soort uitstraling moet toch bij de mens ook aanwezig zijn. De uitstraling die de mens van zichzelf uitstraalt heeft een invloed op z'n omgeving, een invloed ten goede of ten slechte. Op wat voor manier kunnen wij bevorderen dat we die uitstraling van ons ten dienste stellen van de gemeenschap, van onze medemens b.v. - ik ben zelf medicus van m'n geloof - om m'n medemens te kunnen helpen z'n ziekten kwijt te raken en kortom een gelukkiger leven te krijgen?

- Ja, dat gelukkiger leven dat zal natuurlijk erg moeilijk zijn, want dat hangt van de persoon in kwestie zelf af; er zijn mensen die zijn nooit gelukkig om de dood eenvoudige reden dat ze niet de mogelijkheid in zich dragen om zelf harmonisch te zijn en harmonisch te leven en te denken.
- x Is hun dan niet een weg te wijzen waarop ze dit bereiken kunnen?
- Neen, daar is geen weg te wijzen, dat is een kwestie van innerlijk beleven, is door een ander niet te beoordelen, dat is juist het moeilijke. Maar laten we eerst beginnen met onze trekvogels en alle andere migrerende dieren. En dan moeten we eerst teruggaan naar een heel ver verleden, Ofschoon de wereld het over het algemeen terugwijst naar het rijk der nevelen, en der sagen, hebben er inderdaad vroeger, in de tijd dat de wereld nog zeer warm was, dat was de tijd dus voordat er vaste land was, en in die tijd was ook - dat mag ik erbij zeggen - de atmosfeer een zeer groot gedeelte waterdamp, was echter veel dichter en door de toenmalig nog groter draaiingssnelheid van de aarde om haar eigen as, veel zwaarder dan heden ten dage. In die tijden waren er al betrekkelijk primitieve wezens die toch ook tot paring overgingen. En daar deze natuurlijk nog niet de rustplaatsen hadden die men op het ogenblik heeft, werden deze dieren dan ook naar de gunstigste plaatsen toegebracht en daar moesten ze op een bepaalde tijd zijn, dan waren daar voor die paring de beste omstandigheden aanwezig. Iets wat overigens opvalt, ook zelfs nog bij de trekvogels en andere trekkende dieren heden ten dage, nietwaar, deze dieren hebben op een gegeven ogenblik deze drang tot trekken, maar zullen over het algemeen dan ook tot paring komen juist in de periode die daarvoor het meeste geschikt is, dat mogen we niet vergeten. Nu was dit vroeger zo, dat dergelijke invloeden - en nu zult U zeggen: nu wordt het weer hoog esoterisch - maar dat dergelijke invloeden geregeld werden van buiten die toenmalig bestaande wezens af. Zoals een hert onder bepaalde omstandigheden, door bepaalde prikkels, bronstijd kan worden en deze bronstijd in een bepaalde periode van het jaar ligt, zo was het met die dieren ook, maar deze omstandigheden werden toen a.h.w. geforceerd door laten we zeggen groepsgeest. Het is een beperkte naam ervoor, maar laten we zeggen groepsgeesten.
- x Mag ik even vragen? Sprak U daar niet van: ze werden gebracht naar een bepaalde plaats?
- Inderdaad, want het zijn de omstandigheden die ze brengen. Nu was de methode die daarvoor ontwikkeld werd de volgende: de aarde heeft zoals U kent, een eigen straling; die eigen straling die was toen veel intenser dan heden ten dage, waar tegenover staat dat het z.g. aardmagnetisch veld van een minder grote intensiteit was. Nu is elke straling prikkelend. U kunt dat misschien nog nagaan als U de verslagen eens nagaat over aardstralen. Nu weet ik wel dat men daar over het algemeen op de wereld niet veel geloof aan schenkt, maar toch is het

zo, dat bepaalde straling invloed heeft op het denkvermogen, het reactievermogen van de mens en ook op diens gevoel van welbehagen of niet-welbehagen. Nu bracht men dat zo tot stand dat op een bepaalde tijd in een bepaalde streek de omstandigheden zo waren dat door de wezens die er toen leefden, daar een volledig welbehagen werd ervaren. Het zoeken naar welbehagen werd voor hen de drijfveer en in dit welbehagen kwam dan de bijkomstige prikkel waardoor de paring tot stand kwam. Later echter werd het daar op die plek minder aangenaam; met het verlopen van het jaar werd de stralingsintensiteit anders, de invalshoek van de zonnestralen o.a., de temperatuur veranderde en daardoor waren deze plaatsen niet meer begeerlijk. Dat is eigenlijk het begin van dit trekinstinct, want in deze tijd werd ontwikkeld bij vele primitievere dieren een buitengewoon scherp richtingsgevoel dat niet gebaseerd is op de aarde zelf of haar kentekenen maar haar uitstraling en bovendien op haar aardmagnetisch veld. Vandaar dat de trekvogel die trekt niet, zoals men misschien zou zeggen, een zekere plaats zoekt, maar een zeker aantal in hem vastgelegde impulsen achter elkaar opzoekt en daardoor een bepaalde trekweg aflegt. Dit is zo sterk dat men b.v. - we hebben het nu over vogels gehad ook als voorbeeld en dat is meer bekend en daarom gemakkelijker aan te halen dan b.v. vleermuizen - maar dat de mogelijkheid bestaat om, laten we zeggen, een zwaluw die gewend is de Iberische trekweg te nemen, zodanig te verplaatsen dat deze Iberische trek weg is, en dat alleen de mogelijkheid blijft om met de secundaire trek, de Italische trek mee te gaan. Wanneer dit nu gebeurt, dan zal blijken dat het dier wel zijn soortgenoten volgt, maar onbevredigd blijft zoeken. En wanneer het dan ook terugkeert, zal het blijven zoeken totdat het weer de oude stralingsomgeving gevonden heeft en zal zich niet tevreden geven met het voortaan de Italische trek te maken, maar zal regelmatig trachten de Iberische trek terug te vinden en langs deze trekweg in het vervolg te migreren. Brengt men echter het dier regelmatig in deze omstandigheden, dat het zo 4 of 5 keer dus deze Italische trek heeft moeten maken en niet de Iberische heeft kunnen maken, dan blijkt dat niet alleen het dier zelf, maar ook het nageslacht ingesteld is op het nu veranderde herinneringspatroon en onverschillig waar men het brengt, nu zal zoeken naar de mogelijkheid om juist deze Italische trek te maken. Dit is oorspronkelijk dus ontstaan door deze migratie van deze oude wezens die dit richtingsgevoel, dat speciaal op straling werkte, in zeer sterke mate nodig hadden, daar dit voor hen de enige mogelijkheid was om op de juiste tijd tot paring te komen, iets wat toch ook een drang in elk levend wezen is. De voedselomstandigheden echter, zijn over het algemeen anders dan de gunstigste paringscondities, vandaar dat ook een voedingsgebied over het algemeen gekozen wordt. Men heeft dus te maken bij de trek, zoals die heden ten dage geldt, met een voedingsgebied en met een paringsgebied, twee gebieden die over het algemeen betrekkelijk ver van elkaar verwijderd zijn. Het is zelfs zo, dat verschillende soorten vogels - ik denk hier b.v. aan eenden - trekken van het hoge Noorden naar b.v. Zuid-Noorwegen, terwijl de eenden die in Noorwegen leven slechts trekken tot Nederland, België, misschien het noorden van Frankrijk, zodat de vogels elk voor zich bepaalde plaatsen en condities hebben gezocht. Maar deze patronen worden dan ook erfelijk vastgelegd. Wanneer U nu een kunstmatige stralingsstoring teweeg brengt, dan wordt daarmee dus het stralingspatroon volledig veranderd; het dier kan in zijn herinnering deze omstandigheid niet vinden en weet nu ook niet wat er verder gaat komen. Begrijpt U, dat is de aardigheid. Vandaar ook dat zo'n dier wel, wanneer het vervoerd wordt, de weg onmiddellijk terug kan vinden; denkt U aan postduiven, daar de straling gelijk blijft. Maar zoude U een dergelijk wezen in een volledig tegen stralingspatronen beschermde kast - ik denk hier b.v. aan koper waar een voortdurende magnetische werveling door wordt gestuurd, dus een microstroom - dan zou blijken dat dezelfde postduif de plaats waar ze thuis hoort niet meer of lang zo gemakkelijk niet terug kan vinden. Nu zijn die magnetische storingen in sommige gevallen fataal. Het is n.l. zo, dat er bepaalde dieren bestaan - denkt U b.v. aan de lemmings, in sommige gevallen aan de aal - die speciaal op sommige stralingen nog aanspringen. Andere dingen die trekken hen niet, en wanneer een bepaalde stralingsconditie bestaat, dan zal men van de lemmings zien dat ze over het algemeen naar het Westen trekken, dat is heel eigenaardig. Hun trek is practisch altijd naar het Westen gericht en slechts zelden naar het Oosten. Een dergelijke trek valt samen over het algemeen met sterke storingen van het aardmagnetisme o.a. waarneembaar in buitengewoon hevig en over het algemeen ver Zuidelijk optredend Noorderlicht. Dan worden deze dieren verleid om niet hun normale trek te maken, maar zij verzamelen zich, zoals de trekvogels doen, en trekken in de richting van de magnetische storing. Daar die magnetische storing krachtens de samenstelling van het aardoppervlak, over het algemeen het sterkste is in het water, is het dus een soort vrijwillige zelfmoordtocht. Het is ook hier weer uiteindelijk het paringsinstinct dat leidt tot het opnemen van deze richting. Dit kunnen wij bij vogels en bij anderen ook merken.

Nu heeft bovendien het dier zelf ook een zekere uitstraling. Wanneer U een - b.v. U heeft een ooievaar genoemd - een ooievaar in een vlucht brengt in een migratievlucht, dan wordt deze zonder meer niet geaccepteerd. Sprookjes over examens e.d. de jongen fagenomen, zijn nu wel wat overdreven, ofschoon inderdaad bepaalde korte vluchten worden gemaakt en daarbij de prestaties van de eenling wel wordt opgenomen, maar het werkelijke doel van deze korte vluchten, die U praktisch bij elke trek van vogels of andere dieren kunt zien, dus korte tochten voordien, is vooral daarop afgestemd dat het totale ervaren van de groep nu een gezamenlijk stralingsveld wordt; ze wennen aan elkaars uitstraling, elkaars reuk en wat dies meer is. Hetzelfde kunt U bij sommige nesten zien. Er zijn bepaalde wolven die onmogelijk zich aan kunnen sluiten bij een andere horde dan die waarmee ze jagen. Deze horden kunnen aan de andere kant misschien met 20 - 30 andere horden tijdelijk samenkomen, dat geeft niet, maar dan is er een andere soort, die kunnen ook wel weer met hun eigen horden samenkomen, maar ze zal nooit samen jagen met die andere groep. Wanneer ze bij die andere groep komen, dan ontbranden zeer hevige gevechten. Ook hetzelfde met honden b.v., honden en wolven, ook heel vaak tegen elkaar. En wanneer eenmaal een samenkomen b.v. van hond en wolf plaatsvindt, dan is het eigenaardige, dat dit door de paringsdrang gebeurt en dat in deze paringsdrang dan een aanpassing geschiedt. Dat is ook tussen de horden mogelijk, deze hebben n.l. een persoonlijkheid ook als groep, een persoonlijkheid die ieder van deze wezens draagt, waardoor ze herkenbaar zijn. Denkt U aan bijen b.v. waar dit ook zeer sterk naar voren komt. Het is dus begrijpelijk dat de groepen der dieren een eigen uitstraling hebben. Bij sommige rassen is die zeer sterk ontwikkeld, bij anderen minder sterk, en deze is tevens bepalend voor de erfelijke eigenschappen van het dier binnen de groep. Wordt daar uit een samenkomen tussen twee groepen - b.v. al weer de wolven - een nest geboren, dan zal eigenaardigerwijze blijken dat deze over het algemeen alleen blijven jagen en slechts in hoge nood zich bij één der beide groepen die dan overheersend sterk is, aansluiten. Dit komt zelfs in de roep van de wolf tot uiting. Nu we dit zo allemaal bekeken hebben, zal het U misschien ook begrijpelijk zijn dat ook de mens een uitstraling heeft, iets wat overigens vaststelbaar is, hoor. Een mens heeft evenzeer een uitstraling en die uitstraling is ook een groepsuitstraling, een groepsuitstraling waarbinnen het individu wel zekere variaties kent, maar die over het algemeen toch betrekkelijk sterk zijn vastgelegd. Wanneer een volk nu aan veel veranderingen onderhevig is, dan zal het zich gemakkelijker bij een ander volk thuis voelen. Zoals bij vreemde dieren de strijd ontbrandt, zo was dat vroeger bij de mens ook, dat de ene stam tegen de ander vocht, alleen om het feit van het verschil van uitstraling, dat werd al onsympathiek ervaren; het was een automatische vijandschap. Later heeft de mens deze dingen beheerst en is ertoe gekomen om, nu ja, een mens als mens te accepteren, maar desondanks zien we telkens weer dat, ten eerste wanneer ^{hij} zijn familie omgeving en land verlaat, zelfs indien in den vreemde de meest ideale condities zijn, dat hij zich niet te allen tijde aan kan passen, dus ontstaan van heimwee, dan kunt U zelfs de hele sfeer herscheppen. U kunt bij wijze van spreken een stuk land kiezen wat precies lijkt op het land waar ze uitkomen, daar een dorp bouwen wat bijna precies identiek is zelfs met het dorp wat ze verlaten hebben, en toch voelen ze zich niet gelukkig. De uitstraling van de aarde is een andere, hun eigen uitstraling is daarmee niet harmonisch en zij zullen daar wat men noemt van heimwee vergaan, maar dat is niet alleen heimwee, dat is ook wel degelijk een factor van voortdurende strijd tussen eigen straling die vastgehouden wordt, een patroon waarvan men niet van af wil wijken, en het patroon van de aarde waarop men komt, vandaar dat de immigratie van boeren in sommige landen uiteindelijk wel eens erg teleurstellend zou kunnen zijn, ik bedoel hier niet b.v. Canada, maar wanneer uit Nederland boeren zouden migreren naar ik denk Brazilië, Argentinië e.d., dan komen zij onder een zodanige verandering van stralingsverhouding terecht, dat het praktisch aannemelijk is dat ^{dit voor} deze mensen te korter of te langere tijd een mislukking wordt. Het klinkt erg vreemd, maar het is zo. Zij zullen daar misschien op kosten van andere arbeid nog een lange tijd zich kunnen handhaven, maar moeten ze alles doen, dan kunnen we zeggen dat na 3 of 4 jaar bij de meesten de fut eruit is en dat ze terugvallen geestelijk zowel als lichamelijk. Wanneer we deze uitstralingen goed bekijken, dan zullen we dus ook begrijpen dat sommige storingen in de mens tot stand kunnen komen door een niet harmonisch zijn met zijn omgeving. Die storingen kunnen zich ook als ziektebeeld uiten, ze kunnen ook als een zuiver geestelijk lijden blijven bestaan. Het niet harmonische dat betekent een te sterk vasthouden aan speciale werkingen in het eigen-ik. Daardoor heeft U mensen die altijd in de contramine zijn, ze zijn nooit gelukkig, ze hebben altijd wat te sputteren. En dan zegt men: "ja, dat is het karakter van die mensen", maar dat is het niet alleen. Er zit bovendien nog iets anders bij: deze mens wordt voortdurend afgestoten door de uitstraling van anderen en reageert daarop over het algemeen op een

bittere wijze. Wanneer U daar nu...ja, het is toch duidelijk tot zo ver?

x
-

Ja, heel duidelijk.

Wanneer U natuurlijk op een gegeven ogenblik geestelijk wilt gaan helpen, dan is dus de eerste noodzaak dat U de mens juist in harmonie kunt brengen met z'n omgeving en zo mogelijk met zichzelf. U kunt - dat heb ik al in het begin gezegd - geen mens gelukkig maken, omdat het geluk van een mens allereerst afhankelijk is van het afwezig zijn van angst en de tevredenheid met de bestaande omstandigheden. Dit behoeft niet te zijn een volledige bevrediging, dat men zegt: "ik heb nu niets meer nodig", maar een tevredenheid, een waardering voor het leven en de omstandigheden die men biedt. Die kunt U niet geven, maar wat kunt U dan wel doen? U kunt trachten om deze mens te verlossen van de tegenstrijdigheden die in hem zijn of die hem noopten om voortdurend met zijn omgeving tot conflict te komen. En nu moet ik alweer de heel eenvoudige dingen aan gaan halen. Jezus zei ook niet tegen de mensen zonder meer: "nu, je bent genezen". Hij begon altijd, aan Zijn genezing vooraf te laten gaan een zekere geestelijke werking. En hoe kan men dat doen? Hij was een zeer krachtige, sterke persoonlijkheid, dat is begrijpelijk. Hij was zo sterk dat Hij Zijn eigen kracht kon leggen boven het eigen vermogen van de mens. En zoals U b.v. een magnetisch patroon in ijzer, door een genoegzaam sterke stroom kunt veranderen, zo kan men nu ook dit eigen stralingsbeeld van de mens veranderen door zijn eigen persoonlijkheid daar op te leggen. Dit is niet alleen een kwestie van suggestie, maar dat is een zuivere overheersing, een zuiver domineren van de persoonlijkheid. Voor de suggestie is dat niet nodig, dat belooft alleen het denkbeeld te overheersen, nietwaar? Maar wanneer U dus werkt, dan moet Uw persoonlijkheid overheersen. En die persoonlijkheid die behoeft dan niet tot een analyse te komen van de fouten, maar wanneer U harmonisch bent, dus harmonisch kunt denken en U kunt dit harmonisch denken over het eigen patroon, geestelijk patroon van zo'n mens, heenleggen, dan verandert daardoor z'n eigen gedachtenuitstraling. Daardoor zal deze gedachtenuitstraling uit de aard der zaak ook veel meer harmonische elementen in de wereld ontmoeten, daardoor een grotere volheid van leven kennen en daardoor gelukkiger zijn. Maar bovendien ook gezonder, daar minder energie in een nutteloos geestelijk verzet tegen niet veranderbare waarden wordt verspild. En nu kunnen we nog verder gaan, want grote genezers - we behoeven niet alleen Jezus te nemen, laten we b.v. eens denken aan Apollonius van Tyana, ook zo'n interessante figuur; die hadden de gewoonten om te zeggen: "denk erom, je zonden zijn je vergeven, je hebt geen schuld, je staat in het leven op dit ogenblik rein, en wanneer je op dit ogenblik begint om harmonisch te leven, dan zullen al die gevolgen van vroeger wegvallen, krachtens het harmonisch zijn van jezelf. Men moet dus de mens de zekerheid geven dat alles wat voorbij is, nu ook werkelijk voorbij is, dat het zich niet kan herhalen in die vorm, mits deze mens zelve nu begint om juist te handelen. En dan zien wij het wonderlijke verschijnsel dat inderdaad zelfs ziekten kunnen worden weggenomen, dat geestelijke stoornissen plotseling kunnen worden opgeheven etc. Maar zoals gezegd, daarvoor moet U een sterke persoonlijkheid zijn en U moet bovendien een buitengewoon goed mens zijn. Want als U de macht heeft om Uw eigen gedachtenpatroon zo sterk over dat van een ander heen af te drukken, dat daardoor een blijvende verandering van waarden plaatsvindt, dan is het zeer eenvoudig om op wijze mensen afhankelijk van U te maken, ze te dwingen tot een afhankelijkheid van U, waardoor ze alleen bij U kunnen krijgen wat ze hebben willen, dan kunt U er alles voor vragen. Ze moeten zich overgeven om te kunnen blijven leven in die sfeer die U ze hebt opgelegd. Wanneer dat gebeurt dan heeft U een zuiver voorbeeld van zwarte magie, waarbij geestelijke slaven worden gemaakt. Wanneer U echter werkelijk onzelfzuchtig bent - U zegt: "ik ben geneeskundige van mijn geloof" - wanneer dat Uw geloof is, dus de mensheid beter en gelukkiger maken, dan zult U ook de kracht vinden om deze mensen iets te geven en te zeggen: hier sta je op jezelf en ga verder, ik hoef je nooit meer te zien, als ik maar het besef heb dat ik je geholpen heb, niet omwille van mij en niet omwille van mijn reputatie maar alleen omwille van jou, ongelukkige mens die ik helpen wil. Wanneer U dat kunt doen, wanneer U met deze gedachten een mens tegemoet kunt treden, dan kunt U juist op deze manier - wanneer U ze wat harmonischer hebt gemaakt dan ze waren - vaak zeer veel geven. En nu moet ik er nog bij zeggen: wanneer U dit kunt, dan zullen er in U ook langzaam maar zeker andere dingen ontwaken, want hoe meer U op andere gedachten U gaat concentreren - U moet even met Uw hele persoonlijkheid die andere persoonlijkheid a.h.w. zonder een woord overheersen - zeggen: zo, nu ben je werkelijk onder mijn invloed, hier heb ik je. En dan zeg ik in woorden als het ware het sleutelwoord, waardoor dat patroon wordt vastgelegd. Wanneer U dat doet, dan zult U dus voortdurend in aanraking komen met de geest van anderen. En wanneer dat gebeurt, zult U dus ook meer en meer leren inzien wat het speciale probleem is van deze mensen, want, waar U nu niet meer afhankelijk bent van uiterlijke tekenen, maar als een impuls het leven van die andere U tijdelijk

voelt doorstromen, kunt U op grond daarvan z.g. intuïtief d.w.z. zonder dat U daar redenen voor aan kunt geven, de juiste zielstoestand van een dergelijk persoon aanvoelen. En wanneer U dit werk doet, dan zal U bovendien opvallen - maar dat valt dan weer buiten het wetenschappelijke, dan moet ik weer terugkomen naar het esoterische - wanneer U dat doet, dan werkt U dus in een bepaalde harmonische gedachtsfeer. Deze harmonische sfeer brengt U ook in harmonie met andere krachten van gelijke instelling, dat is ook logisch. En het is dus begrijpelijk dat U, wanneer U werkelijk harmonisch bent met een dergelijke sfeer, ook tot drager kunt worden van die krachten uit die sfeer, M.a.w. in harmonie zijnde met een bepaalde sfeer verveelvoudigt U Uw eigen vermogen zoveel malen als Uw harmonisch zijn met deze slechts als mogelijkheid laat. Anders uitgedrukt: indien U een volledig geloof en vertrouwen hebt, nietwaar, wanneer U volledig U overgeeft en volledig onzelfzuchtig bent, dan brengt U een zuiver cosmische kracht tot uiting, juist door dit ene: "ik wil helpen". En wanneer de mensheid zich dat meer realiseerde, wanneer ze meer kon begrijpen, dat heel veel van de wrijving en van de onaangenaamheden op deze wereld uiteindelijk alleen maar voortkomen uit het onharmonisch zijn, het elkaar afstoten, terwijl de bedoeling aan twee kanten goed is, is er een zo sterk verschil - als het dieren waren zou ik zeggen is de stand al funest - een zo sterk verschil in instelling, dat de in het ik, in het wezen verankerde, vaak erfelijk verankerde patronen a.h.w. bestreden worden. Dit geeft een geprikkeldheid, maakt de indruk onaangenaam en geeft daardoor een reactie die onrechtvaardig is, maar natuurlijk van oorzaak. Wanneer een dergelijk mens bovendien nog te maken krijgt met stralingssferen van bepaald aardoppervlak - het kan soms zijn van het ene dorp naar het andere, het kan zijn van het huis waar U nu woont naar Uw buurman toe - dat kan het verschil in sfeer al uitmaken als U gevoelig bent, vergeet dat niet. Dan brengt U daardoor bovendien nog sterkere onharmonische omstandigheden naar voren en dan moet dus geschapen worden een afleiding. En nu weet Uzelf ook, zoals vele anderen dat ook weten die hier aanwezig zijn, dat vroeger voor heel veel zenuwachtigheidjes en ziektes, die eigenlijk ook voor een groot deel mentaal waren, ook werd voorgeschreven: gaat U maar eens een reisje maken. Verandering van scène. Als we nu die verandering van scène eens over konden dragen op het geestelijke d.w.z. het oude patroon verzwakken en het breken daarvan vereenvoudigen. Ik geloof dat men op een dergelijke manier de mensen op de beste manier kan helpen, door ze te leren nieuw en anders te denken, hun eigen denken dus om te buigen in die richting waarin een verlossing voor hen mogelijk is. En dan, wanneer deze ombuiging plaats heeft gevonden, te trachten zo hoog mogelijk grijpende, dus zelf zo harmonisch mogelijk zijnde met een zo groot mogelijk deel van datgene wat U als goed erkent, deze kracht in concentratie nog eens over te dragen op deze persoon, zodat hierdoor reflexpatronen die niet goed waren, a.h.w. worden uitgewist en vervangen door andere die meer harmonisch zijn.

- x Als ik het recht heb, dan geloof ik dat de heer Edward die nu uit Engeland tot ons komt, uit deze geest de mensen geneest.
- Als U het recht hebt wel, ja. U vraagt mij n.l. hier om een oordeel over een persoonlijkheid uit te spreken en dat doe ik niet graag. Ik wil U erbij zeggen dat inderdaad deze mens en vele anderen dit vaak intuïtief begrepen hebben, en zelf niet in staat zijnde om het volledig, zuiver en duidelijk uit te leggen, een dergelijk werk doen. En daar zijn ze niet nieuw mee, want door alle eeuwen heen hebben dergelijke genezers bestaan en door alle eeuwen heen zullen ze blijven bestaan; alleen, de mensheid is niet altijd rijp voor dergelijke krachten. En zo kan het komen dat b.v. in Uw dagen nog veel van dergelijke mensen bespot worden ofwel tot duivelskunstenaars verklaard, dat men ze een paar eeuwen geleden nog verbrandde en een tijd daarvoor als tovenaars werden gehouden, voor wie men bang was, terwijl het toch altijd mensen zijn die trachten om goed en harmonisch te zijn. Omgekeerd zien we heel vaak dat de krachten van het kwaad - ondanks het feit dat ze absoluut onharmonisch zijn en overal waar ze komen disharmonie scheppen - worden aanbeden als eerlijk, oprecht en goed, om de doodeenvoudige reden dat de mensen dan in ieder geval een verklaring krijgen hoe het gaat en met een beetje kunst- en vliegwerk dan een experiment voorgegoocheld krijgen dat uiteindelijk niet meer waard is dan dat van de alchimist die een gouden munt smokkelde tussen z'n verschillende loodsoorten en geheimzinnige poedertjes op het laatste ogenblik, om te bewijzen dat hij goud kon maken.
- x U sprak er over dat de genezer een zo sterke persoonlijkheid moet zijn, dat hij a.h.w. het patroon van het denken van de patient kan doorbreken en a.h.w. te niet doen. Dit lijkt op een wonder, toch lijkt het me dat hier een zekere wetmatigheid aan gebonden moet zijn.
- Ja, en, wat wou U daarmee zeggen?
- x Ik wou daarmee zeggen, kunt U op deze wetmatigheid niet iets dieper ingaan?
- Nu, ik wil ze U noemen. De wetmatigheid is deze, dat de mogelijkheden in elk materiaal zodanig naar voren gebracht worden als de omstandigheden daarbuiten gedogen.

De mens is in z'n wezen potentiëel volmaakt en harmonisch, de omstandigheden beletten hem dit. Wanneer deze omstandigheden een bepaald gedachtenpatroon vast hebben gelegd, is dit gedachtenpatroon dus een belemmering die de mens zichzelf opbouwt vóór het harmonisch zijn; vooropgezette meningen e.d., weet U wel? Het vooroordeel dus, waar de mens de uiterlijke omstandigheden stelt als de waarde van z'n leven inplaats dat hij de innerlijke omstandigheden de voorrang gunt. En wanneer dit gebeurt, dan kan, zoals elke stof kan worden veranderd van aard of kan worden gebroken, ook deze met de stof in verband staande voorstelling gebroken worden. Vaak is alleen een verandering van belichting voldoende om uit dezelfde materie geheel andere kleurschakeringen naar voren te brengen, nietwaar? Nu is alleen de kwestie dat men dus het licht, de waarneming a.h.w. van de geest zodanig moet verplaatsen dat hierdoor het gedachtenpatroon een ander wordt. Dezelfde grondwaarden, dezelfde karakterwaarden en temperamentswaarden blijven aanwezig, maar het aspect waaronder ze door de persoonlijkheid zelf worden gezien, is een ander geworden.

- x Ik mis iets in Uw betoog en dat is dat U de mens, de patient in dit geval, be- kijkt als een mechanisch iets.
- Ik bekijk elk lichaam als een mechanisch iets, omdat het lichaam opzichzelf een mechanisme is, omdat een gedachtenpatroon opzichzelf mechanisch is, uiteindelijk een kwestie van biovitale electriciteit, dus statische ladingen die in bepaalde celprocessen worden opgewekt langs chemische weg en die bij ontlading bepaalde reflexen teweeg brengen. En de enige kracht die dus niet mechanisch is, is de ziel zelf.
- x Juist.
- Maar wanneer ik de ziel van de mens erbij plaats, dan moet ik altijd rekening hou- den met het feit dat die mens zich niet vereenzelvigd met de ziel; deed ze dat maar, deed de mens dat maar.
- x Ja, maar wat is nu eigenlijk ziek? Is het het lichaam dat ziek is of is het nu, zoals in Uw redenering, de ziel die ziek is?
- Het is uiteindelijk de geest die ziek is, niet de ziel; de ziel is de levens- kracht zelve, die kan nooit ziek zijn, maar zij neemt waar door de geest. De geest is a.h.w. haar oog en haar oor en haar hand en alles wat erbij is. Wanneer deze geest nu op een foutieve wijze ingesteld is, dan treedt er een vertroebeling van beeld op. Als U een fotografische lens hebt, en U stelt die niet zuiver in, wat gebeurt er dan? Dan krijgt U vertekeningen in het beeld, vaagheden. Door die vaag- heden kunt U een totale valse voorstelling krijgen van het werkelijk geproduceerde, fotografisch gezien. Datzelfde dat geldt nu dus wanneer de geest een onjuiste instelling vertoont d.w.z. als de bestrevingen van de geest niet in overeenstem- ming zijn met de stoffelijke mogelijkheden. Als U fotografisch instelt, dan houdt U rekening met de belichtingstijd, U houdt rekening met de fijnheid van film, dus het materiaal waarmee U werkt, U houdt rekening met de scène die U voor U heeft en voor de belichting houdt U rekening met het al of niet in beweging zijn daar- mee, de snelheid van die beweging, U houdt verder ook nog rekening met de af- stand. Wanneer U dit allemaal doet, dan krijgt U inderdaad een volledig juist beeld. De ziel echter is zelf niet in staat om buiten de geest, datgene dus wat reeds als wetend vermogen is vastgelegd in die geest, komen tot een instelling die juist is voor het stoffelijk medium waarin hij heerst. Wanneer dat niet juist is, dan treedt op een vervorming waarbij gesproken kan worden van een soort gees- telijke ziekte, of een zielsziekte zelfs. Die ziel is niet ziek, maar haar han- delingen, haar zending van levenskracht t.o.v. het lichaam door het medium- geest, is onjuist geworden. Haar waardering der dingen door het medium-geest t.o.v. de stof is ook onjuist, daardoor scheidt zij omstandigheden in de stof die, ontstaan doordat er een zwakte in het organisme komt en deze zwakte in het or- ganisme dan eigenlijk gebruikt kan worden door allerhand andere organismen en micro-organismen die leven in de wereld om hier zichzelf ten koste van het aan- getaste organisme te versterken, te verveelvoudigen e.d. Dat is dus ziekte. Ziek- te betekent aantastbaar zijn voor de sterkere levenskracht van anderen door een onjuiste instelling. En nu is het heel vaak zo met de mens, dat met betrekkelijk weinig moeite, wanneer men weet hoe het gebeuren moet, die geest kan worden ge- bracht tot een nauwkeurige realisatie van waarden en daardoor een juistere in- stelling voor de stoffelijke behoeften; Vanaf het ogenblik dat dat het geval is, zal de ziel ook beter haar krachten kunnen meedelen aan de stof. En wanneer we aannemen dat de ideale omstandigheid bestaat waarbij de ziel door een volledig harmonisch instrument stof-geest, volledig haar krachten uiten kan daarin, dan treedt niet alleen op onsterfelijkheid, maar treedt bovendien in een voortdu- rende en volledige beheersing van beide sferen, geest en stof, zodat ze, ge- bruik makende van haar totaliteit in elk der sferen die in verband staan met deze beide, kan verschijnen in een door haar gewenste vorm en met een kracht die gelijk is aan de totaliteit van haar gehele uiting. U ziet, ik laat de ziel niet weg, maar ik moet de ziel hier buiten stellen omdat de ziel niet ziek is.

- x Mag ik nog even op een andere opmerking van U terugkomen?
- Ja zeker, gaat Uw gang.
- x U sprak daarnet daarover dat de genezer op een gegeven ogenblik de patient los moet laten, zodat de patient zich niet teveel aan de genezer hecht, zo stelde U het.
- Inderdaad.
- x Want als dit zo zou zijn, dan zou hij zwarte magie bedrijven, als ik U goed begrepen heb.
- Inderdaad, ja.
- x Dit doet mij denken aan de grote genezer Christus, waar toch zoveel millioenen mensen zich aan zijn gaan hechten. Hoe verklaart U dat?
- U stelt het geval hechten, terwijl ik heb gesteld overheersen, een klein verschil. De grote genezer Jezus heeft aan een ieder de vrijheid gelaten om Hem te volgen of niet. Ware dat niet het geval, dan zou de wereld waarschijnlijk christelijker zijn. De grote genezers uit alle tijden die wit-magisch werkten, hebben zeer zeker toegelaten dat men zich aan hen hechtte, maar hebben nooit getracht het leven van degenen die zij hielpen, te beïnvloeden op zodanige wijze dat het eigen oordeel werd uitgeschakeld. Wanneer U echter als genezer een mens in een toestand van ondergeschiktheid brengt n.l. door niet te genezen, dus de kracht te geven voor zelfgenezing, maar van Uw krachten zoveel te geven dat de verschijnselen van de ... (hiermede was de band afgelopen. Het gedeelte wat op een andere band destijds is opgenomen, is per abuis uitgewist voordat het er van overgenomen was. Wij gaan hieronder verder met de VRAGENRUBRIEK van Vrijdag j.l. 19 Aug.)

ABONNEMENT OP ONS WEKELIJKS VERSLAG. Door storting van f 5.20 op giro 517676 ten name van J. Rientjes, Havenkade 60, Scheveningen (telefoon: 554162), verzekert U zich gedurende 10 weken van de ontvangst van ons orgaan dat 50 cents per nummer kost.
VAN ALLE REEDS VERSCHENEN NUMMERS HEBBEN WIJ NOG EXEMPLAREN IN VOORRAAD!

- x 1. Wat denkt U van Jehova's Getuigen? 2. Volgens "Jehova's Getuigen" is de wederkomst van Jezus aanstaande. Zij baseren deze overtuiging op de bijbel. Nu is kort geleden bekend gemaakt dat ze zich in de berekening enkele jaren vergist hebben. Wat is Uw mening over deze kwestie?
- Ja, laat ik allereerst beginnen met te zeggen wat ik over Jehova's getuigen denk, zoals ik ze tenminste zie. Dat zijn mensen die werkelijk oprecht geloven, en niet alleen geloven maar volgens dat geloof handelen en leven. En ik neem met diep respect, de hoed die in niet heb, voor ze af, om de doodeenvoudige reden dat ze consequent durven te zijn. Mensen die een gelof hebben en dit zo consequent durven belijden, zijn in deze tijd helaas zeldzaamheden en als zodanig geloof is dat we ze diep moeten respecteren. Dat ze agressief zijn - althans dat wordt hun vaak verweten - dat kunnen we schuiven op rekening van hun geloof. Zoals U graag iemand zoudt willen helpen om aan een ongeluk te ontkomen, zo willen ze U helpen om aan het oordeel dat hun inziens aanstaande is, te ontkomen. En dat is dus misschien niet altijd even prettig om naar hen te luisteren, maar aan de andere kant toch iets wat gedreven wordt door een werkelijke christelijke liefde voor de mensheid. Dat ze soms wat modern zijn in hun manier van doen, ach, het lijkt me beter dan een christendom waar duimendik de stof op ligt. Of ik geloof dat ze gelijk hebben? Volgens mijn beste weten "neen". De berekeningen waarop zij hun geloof baseren zijn m.i., nu ja, een soort kansspel, laat ik het zo zeggen. Je kunt n.l. op dezelfde gegevens een groot aantal andere berekeningen maken, met een andere uitkomst. Verder weet U dat wij het er niet mee eens zijn dat de bijbel woordelijk wordt geïnterpreteerd, en ook daarom zouden we het dus met hun geloofsopvattingen niet eens kunnen zijn. Maar uiteindelijk ook hun geloof kan hen uiteindelijk voeren naar het bewustzijn, daar gaat het om. Dat Jezus lichamelijk wederkomt in deze tijd, ach, dat zal nog wel even aanlopen, maar dat de Christusgedachte, de verlossingsgedachte, zij het zelfs in deze agressieve vorm weer herboren wordt in de mensen, dat ze er alles voor over hebben, ik geloof dat we dat moeten zien als iets buitengewoon groots en zeker als een begin van wat men misschien zou kunnen noemen: "de wederkomst van Christus". Nu spreek ik niet over Jezus Christus, maar over de Christusgedachte, de offergedachte, waardoor de eenheid met het Al bevestigd wordt in elke mens die deel uitmaakt van deze gedachte. En wanneer we die kant uitgaan, dan mogen we allang tevreden zijn. Is daar commentaar op?
- x Wij gaan uit van het gezegde: "het Koninkrijk is nabij", maar dit nabij wordt dit nu uiteindelijk opgevat, dat het niet moet worden gezien in tijd maar wel in het bewustzijn?
- Het Koninkrijk is nabij en het Koninkrijk is in U, zijn termen die elkaar dekken wanneer we uitgaan van het feit dat Gods Koninkrijk een bewustzijnstoestand is die in het individu bestaat. Voldoende?

- x Ja, dank U.
- x Die ritus van dat onderdompelen in de zee, wat menen ze daarmee? Is dat hetzelfde wat het Oosten daarmee bedoelt?
- Neen, het is een doopplechtigheid. De doop zelf, daar hebben we al heel veel over gesproken en U kunt waarschijnlijk uitgebreidere gegevens daarover verkrijgen in één van de verslagen. Maar kort gezegd dit: de doop is een teken waardoor men zich toewijdt aan een bepaalde groep en deze groep aanneemt als lid van deze groep of stam, en met deze doop laat men alle andere verplichtingen en regels achter zich en aanvaardt die van de gekozen stam of groep. Dat is de betekenis van de doop. En deze doop werd in den beginne, in de tijd dat er nog heel veel eilandenrijken waren, eigenlijk een zwemtocht; daar stamt het n.l. reeds van af, dat is dus al minstens tachtigduizend jaar oud. Het resultaat is dan ook dat de doop door onderdompeling, een teruggrijpen is naar deze oude tijd. En dat dat nu toevallig in zee gebeurt, ach, wanneer iemand een diploma uitgereikt krijgt, dan doe je dat feestelijk en dan doe je dat in een zo prettig en zo statig mogelijke omgeving. Wat is een betere omgeving om iemand te dopen dan de natuur en wat herinnert meer aan de eeuwigheid als de eeuwig ruisende zee? Ik geloof dat dat zo dwaas nog niet is gekozen. En wat dat betreft, kan ik met ze meevoelen. En zou het aan mij liggen - ja, ik ben geen paus en ik heb verder niets te zeggen, ik ben zelfs niet meer van deze wereld - dan zou ik een doop in de natuur, met het vocht en het water zoals God dat geeft, belangrijker achten dan een besprenkeling met de een of andere kwast ofwel een doop boven een bekken met water waarin allerhand bijvoegsels zijn gemengd. Ik geloof dat het niet nodig is dat het water gewijd is, omdat Gods schepping gewijd is voor een ieder die God zoekt in die schepping. En vandaar vind ik die doop dus veel indrukwekkender en m.i. eerlijker dan een doop die, neemt U mij niet kwalijk, soms ruikt naar een kruising tussen een komedie en een partijtje. U fluistert dat zo na; maar als U al die gezichten daar ziet, waarbij de een niet weet hoe hij zich houden moet, de ander eigenlijk een proestbui verbergt omdat baby net op het foute moment persoonlijk tot een doophandeling is overgegaan, etc. (gelach) terwijl aan de andere kant de plechtstatigheid, de gemurmelde woorden en in sommige gevallen zelfs de wierookgeuren daarbij, een bij het kind niet passende plechtstatigheid wekt. Heus, ik vind het eerlijk, ik vind het een kruising tussen een soort feestje en een of andere plechtigheid; het heeft van allebei wat. Maar daarover behoeven we niet te verdedigen, want dat is per slot van rekening een persoonlijke opvatting, en daarover moogt U rustig van mening verschillen wanneer U dat zelf wilt. Dat moogt U trouwens altijd. Commentaar op? Nog meer vragen?
- x Kan een steen in een ring een slechte invloed uitoefenen op degene die de ring draagt?
- Dat ligt er maar aan wat voor een steen het is. U moet altijd dit goed onthouden: in doorsnee hebben stenen weinig of geen persoonlijkheid, totdat ze onder de invloed komen van een mens. Dus een diamant die gedolven is, zal over het algemeen geen kwade invloed uit kunnen oefenen, maar kan wel door voortdurend aan b.v. een spel van begeerten blootgesteld te worden a.h.w. in zijn eigen kristallen een deel van deze trillingen, deze begeertetrillingen vangen en daardoor voortdurend aanleiding geven tot een onredelijk begeertespel met alle frustraties en alle ellende die daar het gevolg van is. Elke steen in elke ring kan dus, vooral wanneer we hier te maken hebben met een volbloed edelsteen, een zeer kwade invloed krijgen; elke edelsteen is n.l. een kristalstructuur. Een kristalstructuur die zit zo in elkaar dat tussen de onderlinge kristalvlakken een redelijke spanning aanwezig is. Deze spanning zouden we micro-electrisch kunnen noemen, maar zij kan in ieder geval gevarieerd worden, ondanks haar zeer kleine spanningskracht en spanningshoogte, door het uitstralingsveld van een mens, dus de aura, en wel vooral de lichamelijke uitstraling. Het resultaat is dat zo'n steen voortdurend beïnvloed, in zichzelf het patroon krijgt dat qua uitstraling aan de steensoort zelve vreemd is, maar in deze steen als een soort gedachtenbeïnvloeding aanwezig is. En deze gedachtenbeïnvloeding kan dan ook een drager nadelig beïnvloeden, of een draagster, zelfs ziekte verwekken etc. Want, ofwel deze invloed stimuleert onmiddellijk een handelen in de richting van de daarin vastgelegde gedachten met alle nadelige gevolgen, ofwel het wekt een spanning in het eigen wezen, waarbij de invloed van de steen kampt a.h.w. tegen het eigen onderbewustzijn, het eigen bewustzijn daarvan geen volledige weet, maar het lichaam de spanning niet kan verwerken en daardoor ziekteverschijnselen veroorzaakt worden, zenuwziekte enz. Is dus mogelijk. Commentaar?
- x Er is een bekende diamant of hoofddiamant, waarvan men zegt dat hij ongeluk brengt aan de drager. Die steen bestaat al honderden jaren en de praktijk heeft uitgewezen dat verschillende eigenaars gestorven zijn.
- Inderdaad. En hoe vaak is die hoofddiamant gestolen, hoe vaak is erom gekwanseld, wat voor wanhoop en wat voor strijd zit er vast aan zo'n steen? Wat voor een sfeer van wantrouwen en onrust heeft die steen voortdurend behouden? Overigens citeert

U het niet juist, het gaat hier niet over de drager van de steen maar over de bezitter van de steen.

- x Zo is dat dan bedoeld.
- En we kunnen nog wel meer van die dingen noemen: b.v. ook bepaalde stenen die deel zijn geweest van een afgodsbeeld waar een vloek aan vastzit. In werkelijkheid kunnen we het zo zeggen: wanneer in een steen dus een invloed ligt, die tegengesteld is aan die van de drager, draagster of bezitter, bezitster, die met die steen voortdurend in contact komt, dan zal die persoon zelve aan deze spanningen lijden en daar zeer ernstige schade van kunnen ondervinden. In het tweede geval kan het zo zijn, dat ze bij anderen begeerten opwekt en deze versterkende op deze wijze de eigenaar of eigenares - die zelf dus niet onder de invloed van de steen was, of ternauwernood onder de invloed van de steen - toch weer een ongeluk doet ondergaan. In beide gevallen dus, in het ene geval in het "ik" in het tweede geval buiten het "ik" strijd ontstaan door het veld, vastgelegd in die steen. En nu gelooft men vaak dat dat aan een vloek ligt of zo, maar dat is niet waar. Het ligt alleen aan de toestanden die door deze uitstraling zijn opgewekt. Hetzelfde geldt b.v. voor de schatten uit het graf van Toet-anch-Amon, waar ook zoveel over is gesproken. Die mensen zijn niet ten gronde gegaan aan het geheimzinnige vergif der farao's, maar ze zijn ten gronde gegaan aan een uitstraling die in henzelven bepaalde factoren deden ontwaken die strijdig waren met hun leven en wezen, waardoor ze uiteindelijk hun ondergang vonden. Dat is alles magie, hoor.
- x Men heeft mij verteld dat, wanneer men een tijd zo'n steen goed met zeep boent en dan een tijdje in de zon legt, dat die invloed dan weggaat.
- Nou, ik kan me voorstellen dat het in sommige gevallen voor een steen goed is om eens een tijdje in de zon te liggen, ofschoon ook niet voor alle stenen, hoor, maar ik kan me toch niet voorstellen dat een dergelijke invloed in een steen liggende, daardoor bestreden wordt. Een lange blootstelling aan fel zonlicht zou op den duur - dat ben ik met U eens - dit veld zodanig kunnen veranderen en verkleinen, dat de oorspronkelijke structuur weer terugkeert. Maar dan hebben we te maken niet met weken, maar met enkele maanden. En als U dat omrekent hier in Nederlandse tijd tot een jaar of 4 - 5, dus, dat is een betrekkelijk lange tijd.
- x Maar kan zo'n steen dan niet gedemagnetiseerd worden, dat men zo die invloed wegneemt?
- Dat kan als iemand een zo sterk persoonlijk veld heeft, dat hij het in de steen liggende veld kan verplaatsen en vervangen. Maar daar zitten bepaalde moeilijkheden aan vast, want zo'n steen die is net als een spoorwagen. Een spoorwagen van 40 ton b.v. met last in beweging krijgen, dat vraagt een hele hoop arbeid. Rolt hij eenmaal, dan kun je hem met één vinger bij wijze van spreken nog aan de gang houden. Ik overdrijf een beetje, maar zo is het met die steen ook. Wanneer je eenmaal zover bent dat je invloed hebt op dat veld, dan is de omzetting een zeer eenvoudig iets. Maar om het te overwinnen, dus de eerste starre verhoudingen daar te breken en om te vormen, dat vraagt zeer veel kracht. Maar als iemand sterk genoeg is, kan hij dat inderdaad doen.
- x Ik heb gehoord dat een opaal, speciaal door October-mensen alleen maar te dragen is en voor de rest ongeluk brengt. Is dat waar?
- Nou, ik heb nooit gehoord dat het waar is, hoor. Maar ik vermoed dat dit ligt aan het toekennen van stenen die qua straling - en nu gaan we astrologisch spreken - stralingsbreking en eigen trilling in overeenstemming moet zijn met de hoofdeigenschappen van iemand die in een bepaalde periode geboren is. Maar aanzien er dan geen rekening wordt gehouden met de invloeden, behalve van de zon, dus de zon in dit teken, is het zeer goed mogelijk dat de rest van de verschillende huizen-factoren, nietwaar, U weet daar heb je die leuke quadraten of nog zo van die gemene driehoekjes zelfs of vijfhoekjes, hè? Die kunnen dan die hele invloed wel zo omdraaien, dat je denkt dat je die opaal draagt omdat hij bij je past en dat je in werkelijkheid nog veel beter een kiezelsteen zoudt kunnen dragen of een diamant, of een parel. Dus daar moeten we rekening mee houden, dat is een populair geloof en dat komt eigenlijk uit de tijd van de Galdeëen. In de tijd van de Galdeëen zien we dat zeer sterk, dat amuletten worden gemaakt van stenen, edelstenen enz., in overeenstemming met het geboorteuur van de drager. En dat heeft men later een beetje gegeneraliseerd, en op het ogenblik gaat U ergens naar een of ander groot warenhuis en daar koopt U ook een gekleurd steentje in de kleur van Uw geboortemaand. Maar dat is natuurlijk een beetje het handelselement wat erbij komt en heeft met het vervaardigen van de oorspronkelijke amuletten, want dat waren die stenen, heel weinig meer te doen. Ik geloof niet dat het veel invloed heeft, hoor.
- x We hebben het alleen maar gehad over de kwade invloeden, maar stenen kunnen toch ook wel eens een goede invloed hebben?
- Natuurlijk, wanneer iets een invloed ten kwade kan hebben, kan het ook een in-

vloed te goede hebben. U kent dat bekende verhaal toch wel? "De duivel is zeer zeker een invloed ten kwade" zei de pastoor, "maar eens heeft hij goed gedaan, want verschijnend Jodokus bracht hij deze gierigaard ertoe z'n hele vermogen aan de kerk te vermaken". (gelach) Waarmee ik maar wil zeggen dat alles dus z'n goede kanten kan hebben.

- x Geven de atoom-geleerden elkaar nu werkelijk hun geheimen prijs te Genève of houden enkelen onder hen nog gegevens vast?
- Nou, dan zou ik het liefst in een gelijkenis spreken. Er waren eens 2 Joden, Bram en Sam. Bram had een zaakje in textiel en Sam had een wel goedgaande zaak in garen en band. Op een gegeven moment besloten Bram en Sam tezamen de N.V. Bram en Sam op te richten. Bram zei: "ik zal je alles geven wat ik in m'n zaak heb", en Sam om niet voor hem onder te doen zei: "er zal geen draadje blijven in de zaak zowaar hier m'n hart zit" (het medium wijst boven het hart bij de schouder) enz. enz. Maar de een had nog een hele partij goede kousen terwijl de andere kostbaar gevlochten lint had achtergehouden. Echter zeiden ze tegenover elkaar volledig eerlijk geweest te zijn, want hadden ze niet gezworen met de hand op het hart? Ik geloof dat deze gelijkenis voldoende duidelijk is om te laten zien wat er ongeveer gebeurt. Wat op het ogenblik gebeurt bij deze grote conferentie is het volgende: Er is over de gehele wereld - en heus niet alleen in de Westelijke landen - een verzet gerezen tegen de toenemende hoeveelheid atoomproeven en men meent dat het uitgeven van gelden voor wereldvernietiging eigenlijk niet past. Wat moet men nu doen? Men moet gaan proberen natuurlijk om de atoomkracht dus aannemelijk te maken. Iedereen heeft behoefte aan gegevens waardoor hij snel en op de juiste wijze b.v. elektrische energie, drijfkracht voor vervoermiddelen etc. door atoomkracht kan leveren. Deze behoefte die heeft de mensen nader tot elkaar gebracht. Het resultaat van dit overleg zal dan ook zijn, dat het civiele gebruik van atoomkracht zeer veel vereenvoudigd wordt en versneld wordt. Dat grote hoeveelheden radio-actief materiaal, die totnogtoe helemaal niet aan het buitenland ter beschikking werden gesteld, op het ogenblik voor vreedzame doeleinden wel ter beschikking zullen worden gesteld etc. Op dit gebied kunnen wij spreken van een grote, zo niet absolute eerlijkheid. Een klein beetje anders staat het echter op het gebied van de defensie, want niemand zal U vertellen hoe het nu eigenlijk staat met die nieuwste bommen, die allang de koboltbom voorbij is en die wel eens dodelijk zou kunnen zijn voor de gehele beschaving en de gehele wereld. Daar spreekt men nu niet over. En U kunt ervan verzekerd zijn dat de heren onder elkaar misschien wel theoretische gegevens uit zullen wisselen, maar zeker niet vertellen hoe je een dergelijk iets moet doen. Wat dat betreft behoeven we daar niet rouwig om te zijn, want hoe eerder ze dergelijke dingen vergeten, hoe beter het mij lijkt. Nou, dat was dus een klein beetje over atoomkracht. Hebben we nog iets anders op het lijstje staan?
- x Ik wilde U graag iets vragen in verband met de lezing uit het eerste gedeelte. Er werd ons gezegd dat de grootste zonde was onze eenzijdigheid en dat we God dus moesten beleven ook in de tegenstellingen, in vreugde en in leed. Dat kan ik allemaal begrijpen, maar hoe zit het nu met liefde en haat?
- Zo vreemd het klinkt, is over het algemeen wat men liefde noemt op aarde, gelijktijdig haat. Liefde en haat zijn emoties die voor de mens schijnbaar zeer moeilijk te scheiden zijn. Maar gelooft U mij, wanneer men lief heeft dan haat men ook. Zelfs wanneer een liefde absoluut is, voor een bepaald deel der schepping en niet voor de rest, zal een haat tegenover de rest der schepping het resultaat zijn van die liefde. Liefde en haat zijn dus een voortdurende balans. Waar liefde is ontstaat haat, tot men op een moment komt dat men niet meer liefheeft, dat men alleen één is met. En dan is er geen haat meer ook.
- x Dus als ik het nu zo zou mogen toepassen: men heeft een plant lief en men haat de rups die hem kapot knabbelt.
- Maar er kan een moment komen dat U begrijpt dat de plant opzichzelf en de rups opzichzelf belangrijk zijn, maar dat ze samenwerken om een vlinder geboren te doen worden die op zijn beurt weer een taak heeft in het Al. En dan ga je zeggen: kijk, deze twee samen zijn harmonisch, daar kan ik niet meer tussen kiezen, dan is er geen liefde meer en geen haat meer, maar dan is er pas inzicht. Want men zegt dat liefde blind maakt, maar ook de haat maakt blind. En ik geloof wel dat dat de reden is dat zoveel mensen blind of gedeeltelijk blind zijn. Ze willen eenvoudig de dingen niet zien zoals ze zijn, omdat ze een voorkeur hebben of een afkeer. En een voorkeur en een afkeer zijn eigenlijk miniserende woorden voor kleine hoeveelheden liefde en haat, nietwaar?
- x Maar hoe zit dat dan met onze opvatting "God is liefde"?
- God is liefde voor ons, omdat dit de enige conceptie is van het goddelijke die wij in onszelf op kunnen wekken. Maar God kan nooit liefde zijn zoals wij liefde zien. Wij kunnen wel zeggen dat voor ons kenbaar in het goddelijke is, wat wij liefde noemen. Kunt U de onderscheiding vatten?
- x Ja.

- Maar zouden wij God in Zijn geheel willen gaan beschouwen, dan is God voor ons God en duivel tegelijk, oftewel liefde en haat tegelijk, want alles is één en komt uit het één voort. Maar ons wezen dwingt ons, ons te richten tot één zijde, wij streven n.l. in een bepaalde richting. Dit is ons persoonlijk ingegeven, dit is onze taak en daar kunnen we niet aan ontkomen. Maar dat neemt niet weg dat anderen, in tegengestelde richting strevende, even goed kunnen zijn als wij, alleen zijn ze van ons standpunt uit dan heel erg slecht. En daarom hebben we niet het recht om die anderen te veroordelen of onszelf te verheffen op onze eigen bereikingen. Vandaar dat de verdraagzaamheid hier ook weer mede in het geding komt, zoals U merkt. Is het iets duidelijker nu?

x Ja, dank U wel.

x Ik wou nog zo graag even zeggen, over die ondergang langzamerhand van die wereld. Als men gelovig is, dan staat er ook: er zal zijn een nieuwe aarde en een nieuwe hemel. Dus die nieuwe aarde die komt voor de mensen die dat natuurlijk in de overtuiging daarvan hebben. Dus van die ondergang van die wereld daar zal ook niet zo veel van terecht komen.

- Nou, laten we dan zeggen dat er een vernieuwing zal zijn. En dat is inderdaad in de geschiedenis der mensheid al zo vaak gebeurd, dat zal nog wel eens een keer meer gebeuren, want wat is een nieuwe hemel en een nieuwe aarde? Wanneer het oude geloof sterft en de oude beschaving teniet wordt gedaan en het restant der mensheid opnieuw begint zich op te worstelen tot een beschaving, cultuur, een nieuw besef van God etc., nietwaar?

x Ja.

- En dat is al zo vaak gebeurd en dat zal ook nog wel meer gebeuren. Wat dat betreft wordt het voor de moderne tijd ook zo langzamerhand wel nodig dat er weer eens een nieuwe conceptie komt van de hemelen. Zo nu en dan krijg ik het idee dat God een handelsmerk is en de hemel een reclame-object, en dat is wel heel erg jammer. Kom, zijn we met onze vragen klaar of is er nog iemand?

x Het karakter van de mens en de eigenschappen, die zijn toch in de lijnen van de hand te zien?

- Die zijn uit de lijnen van de hand te lezen, ik zeg niet te zien, omdat bij het werkelijk goed handlijnlezen in de eerste plaats een gedeelte der lichamelijke eigenschappen aan de hand van de handlijnen wordt vastgesteld; dat is inderdaad mogelijk, maar in de tweede plaats, en dat is veel belangrijker, door aanvoeling die juist de interpretatie aan deze eigenschappen binnen deze persoonlijkheid wordt gegeven. Er is dus een hoge sensitiviteit bij nodig om dit inderdaad goed te doen. En gaan we dus van het standpunt uit, dat de eigenschappen van de mens worden uitgedrukt in z'n lichaam, dan kunnen we het als volgt omschrijven. Het lichaam, geboren met een aantal hereditaire, dus erfelijke eigenschappen, drukt zijn eigen karakter en wezen uit in zijn uiterlijke verschijningsvorm sterke punten en zwakke punten. Naar mate de mens zelve veranderingen brengt in het karakter en hierdoor het lichaam beïnvloedt, zullen de lijnen, de trekken, de bouw etc. van het lichaam zich wijzigen, zo zelfs dat in de schedelvorming nog een wijziging kan komen tot het 40ste jaar. Dat laatste dat zal wel, vooral door de phrenologen bestreden worden, maar het is toch waar.

x Heeft dat iets te maken met het astrale lichaam ook? Ik bedoel dat niet eerst dat verandert?

- Ja, dat kunt U wel zo zeggen, omdat n.l. het bewustzijn van de geest vorm geeft aan het lichaam van de geest, en het astrale lichaam eigenlijk nog binnen de geestelijke sferen valt en onmiddellijk in contact staat met het begeertelichaam dat het totaal der reflexen binnen het menselijk lichaam weerspiegelt, zodat de verandering van het begeertelichaam, dat voor een groot gedeelte bestaat uit stralingen die onmiddellijk in relatie staan tot het zenuwstelsel, het zenuwstelsel kan beïnvloeden en het lichaam dus altijd zal volgen ná de verandering in het begeertelichaam. Het astrale lichaam mogen we dus wel stellen als bron van waaruit etc. Dat kan heel goed, ja.

x Hoe denkt U over de passiespelen?

- Ik vind de passiespelen zeer schoon; of ik ze waar vind is een andere vraag, maar ik moet toegeven dat ze over het algemeen waardig zijn. En in tegenstelling met veel mensen op aarde, kan ik er geen sacriliegie in zien wanneer men een voorstelling geeft waarin ook heilige of desnoods zelfs goddelijke figuren worden uitgebeeld; wanneer die uitbeelding dan maar in overeenstemming is met hetgeen de mensheid weet en verwacht van die figuren. En de meeste passiespelen worden gehouden op een zodanige manier, dat de spelers en de speelsters van zo'n passiespel zich toch wel degelijk goed prepareren op zo'n rol en heel vaak hun persoonlijk leven inrichten naar de rol die ze moeten leven op het toneel dadelijk. Ik geloof dat we kunnen zeggen dat ze behoren tot de overblijfselen uit de Middeleeuwen. De eerste passiespelen stammen uit de oude kerkespelen, die werden gegeven op grote feestdagen in het schip van de kerk, vaak ook op het altaar of voor het altaar. Voor heel veel mensen een ogenblik van stichting en gelijktijdig van een soort van wijdingsvol vermaakfeest. (Enkele vragen en "het schone woord" blijven liggen tot een volgend verslag).